

Daniels bok - hundre og nittitre

Åpenbaringen av endetiden: Fra Russlands skjebne til Trumps gjenkomst og dannelsen av dyrets bilde

Jeff Pippenger
2024-04-23

I nær fremtid vil Russland avslutte krigen i Ukraina med en seier, og seieren vil vise seg å være begynnelsen på enden for Putin og Russland. Slik Gorbatsjov reorganiserte (perestrojka) sitt imperium og deretter flyktet til De forente nasjoner, slik vil det politiske Russland bli brakt inn under De forente nasjoners myndighet, mens det religiøse Russland vil bli brakt under pavedømmets kontroll. Trump vil bli valgt i 2024, og seire over de globalistiske demokratene og de bekjennende republikanske globalistene, og han vil danne en allianse med globalistene i De forente nasjoner med det formål å løse ettervirkningene av Putins og Russlands fall. Deretter vil Tyrus' skjøge gå i forbønn på Russlands vegne.

I slaget ved Panium gjentas historien om det første av de tre slagene i vers førti. I det første slaget, representert ved Sovjetunionens sammenbrudd i 1989, tjente den første av de siste åtte presidentene som pavemaktens stedfortredende hær. Denne første presidenten var republikaner, noe som signaliserer at den siste også vil være en republikansk president. Den første presidenten var kjent for sin retorikk om muren til jernteppet, som som et profetisk veimerke falt da Berlinmuren falt den 9. november 1989. Den siste republikanske presidenten vil være kjent for sin retorikk om muren ved USAs sørlige grense, og veimerket som skal markere Trumps vitnesbyrd om å bygge muren, vil være søndagsloven, der den symbolske «skillemuren mellom kirke og stat» blir fjernet.

Den første presidenten var en tidligere mediestjerne, kjent for sine skarpe taleevner og sin sans for humor. Den siste presidenten er en tidligere mediestjerne, kjent for sine skarpe taleevner og sin sans for humor. 1989 markerte oppløsningen av imperiet kjent som Sovjetunionen, og det siste av de tre slagene i vers førti representerer oppløsningen av imperiet kjent som Russland.

Slaget ved Panium er det tredje og siste slaget i vers førti, og det ble forutskygget ved det første slaget. Da det første slaget var over, anerkjente hele verden at den eneste supermakten i verden var De forente stater. Dette verdensherredømmet vil bli gjentatt ved avslutningen av det siste slaget, for det er der at, til tross for alliansen som ble dannet mellom Antiokus III og Filip av Makedonia, (De forente stater og De forente nasjoner), vil De forente stater (den falske profeten) bli opprettet som den fremste konge over de ti kongene (dragen – De forente nasjoner.)

De tre slagene i vers førti bærer «Sannhetens» signatur, for det første representerer det siste, og det midterste slaget representerer opprør. Den første og siste seirende stedfortredende hæren (De forente stater) seirer, men den andre stedfortredende hæren taper, og den andre stedfortredende hæren er nazismen, et verdenssymbol på opprør.

Donald Trumps tre politiske kampanjer bærer «Sannhetens» signatur, for han vinner valget i sin første og siste kampanje, men i den mellomliggende kampanjen blir han beseiret ved ateismens dyr, som er dragens makt, nok en gang symbolet på det opprør som representeres ved den trettende bokstaven i det hebraiske alfabetet, og som, når den settes sammen med den første og siste bokstaven, danner det hebraiske ordet «Sannhet».

Vers ti i Daniel 11 identifiserer endetiden i 1989, og vers seksten identifiserer den snart kommende søndagsloven. Versene ti til og med femten representerer den skjulte historien i vers førti, som er den delen av Daniels bok som var forseglet inntil de siste dager. Når versene ti til og med femten settes inn (linje på linje) i den skjulte historien i vers førti, blir den delen av Daniel som gjelder de siste dager, avforseglet. Denne delen blir avforseglet like før prøvetiden avsluttes for sabbatsholdere ved den snart kommende søndagsloven. Den representerer derfor det siste, eller det syvende, segl.

Og da han åpnet det sjuende segl, ble det stillhet i himmelen omkring en halv time. Og jeg så de sju englene som stod for Gud, og det ble gitt dem sju basuner. Og en annen engel kom og stilte seg ved alteret med et gyllent røkelseskår; og det ble gitt ham mye røkelse, for at han skulle bære den fram sammen med bønnene fra alle de hellige på det gyldne alteret som stod foran tronen. Og røkelsen steg opp for Gud fra engelens hånd, sammen med de helliges bønner. Og engelen tok røkelseskåret og fylte det med ild fra alteret og kastet det på jorden; og det kom røster og tordener og lyn og et jordskjelv. Og de sju englene som hadde de sju basunene, gjorde seg klare til å blåse i dem. Åpenbaringen 8:1–6.

De sju englene med de sju basunene representerer den utøvende dommen som begynner ved søndagsloven i Amerikas forente stater, og de representerer den utøvende dommen som begynner når Mikael står fram og menneskenes prøvetid avsluttes. Den første perioden, fra søndagsloven og inntil Mikael står fram, er Guds dommer blandet med miskunn; men deretter er de sju siste plagene Guds dommer som ikke er blandet med miskunn. Åpningen av det sjuende segl er når de utøvende dommene blir forberedt, slik dette er framstilt ved de sju englene.

Daniel kapittel to og ni identifiserer «de helliges bønner» som en bønn om å forstå de begivenheter som er knyttet til Nebukadnesars skjulte drøm om bildet av dyrene, og den omvendelse og bekjennelse som er forbundet med «de syv tider» i tredje Mosebok kapittel tjueseks. De bønnene som blandes med røkelsen i det «gyldne røkelseskår», og som steg opp for Gud, bes av dem som er kalt til å være blant de hundre og førtifire tusen, som på den tid mottar den levende Guds segl, idet ilden fra alteret kastes ned på jorden.

I Esekiel kapittel ni sukker og roper nettopp disse samme hellige over de styggedommer som blir gjort i landet og i menigheten, og idet de gir uttrykk for sin dype sorg over synden, setter den beseglende engelen et merke på deres panner. Som i Åpenbaringen kapittel åtte står de dommer som fremstilles ved de ødeleggende englene, der i bakgrunnen og venter på befalingen om at beseglingen er fullført.

«Med ufeilbarlig nøyaktighet fører den Evige fremdeles regnskap med alle nasjoner. Mens Hans miskunn tilbys med kall til omvendelse, vil dette regnskapet forbli åpent; men når tallene

når en viss sum som Gud har fastsatt, begynner Hans vredes tjeneste. Regnskapet avsluttes. Den guddommelige langmodighet opphører. Det er ikke lenger noen bønn om miskunn på deres vegne.»

«Profeten, idet han skuet ned gjennom tidene, fikk denne tid fremstilt for sitt syn. Folkene i denne tidsalder har vært mottakere av nådegaver uten sidestykke. De ypperste av himmelens velsignelser er blitt gitt dem, men økt stolthet, havesyke, avgudsdyrkelse, forakt for Gud og lav utakknemlighet er oppskrevet mot dem. De er i ferd med raskt å avslutte sitt regnskap med Gud. »

«Men det som får meg til å skjelve, er det faktum at de som har hatt det største lys og de største privilegier, er blitt besmittet av den rådende misgjerning. Påvirket av de urettferdige omkring dem er mange, selv blant dem som bekjenner sannheten, blitt kalde og føres med av den sterke strømmen av det onde. Den alminnelige forakt som kastes på sann guds frykt og hellighet, fører dem som ikke holder seg i nær forbindelse med Gud, til å miste sin ærbødighet for Hans lov. Dersom de fulgte lyset og adlød sannheten av hjertet, ville denne hellige lov synes dem enda mer dyrebar når den på denne måten blir foraktet og satt til side. Etter hvert som ringeakten for Guds lov blir mer åpenbar, blir skillelinjen mellom dem som holder den, og verden, tydeligere. Kjærligheten til de guddommelige forskrifter øker hos den ene klasse i samme grad som forakten for dem øker hos den andre klasse.»

«Krisen nærmer seg raskt. De hurtig voksende tall viser at tiden for Guds hjem søkelse nesten er kommet. Selv om han nødvendig straffer, vil han likevel straffe, og det snart. De som vandrer i lyset, vil se tegn på den kommende fare; men de skal ikke sitte stille i ubekymret forventning om ødeleggelsen og trøste seg med den tro at Gud vil verne sitt folk på hjem søkelsens dag. Langt derifra. De bør innse at det er deres plikt å arbeide iherdig for å frelse andre, idet de med sterk tro ser opp til Gud om hjelp. ‘En rettferdig manns virksomme bønn formår meget.’»

Den gudfryktighetens surdeig har ikke fullstendig mistet sin kraft. På den tid da menighetens fare og nedtrykthet er størst, vil den lille flokk som står i lyset, sukke og rope over de vederstyggeligheter som blir gjort i landet. Men særlig vil deres bønner stige opp på menighetens vegne, fordi dens medlemmer handler etter verdens vis.

«De alvorlige bønnene fra denne trofaste lille skare skal ikke være forgjeves. Når Herren trer fram som en hevner, vil Han også komme som en beskytter for alle dem som har bevart troen i dens renhet og holdt seg ubesmittet av verden. Det er på denne tid at Gud har lovet å hevne sine egne utvalgte, som roper til Ham dag og natt, enda Han drøyer med dem.

«Befalingen lyder: ‘Gå gjennom byen, gjennom Jerusalem, og sett et merke på pannen til de menn som sukker og klager over alle de vederstyggeligheter som blir gjort der i dens midte.’ Disse sukkende, klagende hadde holdt frem livets ord; de hadde irettesatt, rådet og formant. Noen som hadde vanæret Gud, omvendte seg og ydmyket sine hjerter for Ham. Men Herrens herlighet hadde veket bort fra Israel; selv om mange fremdeles fortsatte med religionens former, manglet Hans kraft og nærvær.» Testimonies, bind 5, 208–210.

Versene ti til femten avforsegler den skjulte historien i vers førti, og ved å gjøre det identifiserer de samtidig at beseglingen av de hundre og førtifire tusen nå blir fullbyrdet på dem som har oppfylt

kravene i de bønnene som er fremstilt ved Daniel og de tre menn i kapittel to, og ved Daniel i kapittel ni. Skillet mellom de to bønnene kan erkjennes som en bønn om å forstå profetiens ytre begivenheter (Daniel to), og en bønn om å virkeliggjøre profetiens indre erfaring (Daniel ni). Et annet skille er at de hellige som legeme søker å forstå prøvelsesbudskapet om dyrets bilde (Daniel to), men de må hver for seg fullføre verket med fullstendig omvendelse (Daniel ni). Deres bønner må være i sammenhengen av Esekiel ni, for de må sørge over syndene i landet og i menigheten.

«I den tid da Hans vrede går ut i domshandlinger, skal disse ydmyke, hengivne Kristi etterfølgere bli kjennetegnet fra resten av verden ved sin sjelenød, som kommer til uttrykk i klage og gråt, irettesettelser og advarsler. Mens andre forsøker å kaste et dekke over det ondskapens onde som finnes, og unnskylder den store ugudelighet som er utbredt overalt, vil de som har nidkjærhet for Guds ære og kjærlighet til sjeler, ikke tie for å vinne noens gunst. Deres rettferdige sjeler plages dag etter dag av de ugudeliges vanhellige gjerninger og tale. De er maktesløse til å stanse den framstormende strøm av misgjerning, og derfor fylles de med sorg og frykt. De sørger framfor Gud når de ser religionen foraktet i selve hjemmene til dem som har hatt stort lys. De klager og ydmyker sine sjeler fordi stolthet, havesyke, selviskhet og bedrag av nesten enhver art finnes i menigheten. Guds Ånd, som tilskynder til irettesettelse, trækkes under fot, mens Satans tjenere triumferer. Gud blir vanæret, sannheten blir gjort uten virkning.»

Den klasse som ikke føler sorg over sitt eget åndelige forfall, og heller ikke sørger over andres synder, skal bli latt tilbake uten Guds segl. Herren gir sine sendebud, mennene med slaktervåpen i sine hender, befaling: «Gå etter ham gjennom byen og slå ned; la ikke deres øye skåne, og vis ingen medynk: drep fullstendig gamle og unge, både jomfruer og små barn og kvinner; men kom ikke nær noen mann som har merket på seg; og begynn ved Min helligdom. Da begynte de med de gamle menn som var foran huset.»

«Her ser vi at menigheten — Herrens helligdom — var den første som kjente slaget av Guds vrede. De gamle mennene, de som Gud hadde gitt stort lys og som hadde stått som voktere over folkets åndelige interesser, hadde sveket den tillit som var vist dem. De hadde inntatt det standpunkt at vi ikke behøver å vente mirakler og den tydelige åpenbarelse av Guds kraft som i tidligere dager. Tidene har forandret seg. Disse ordene styrker deres vantro, og de sier: Herren vil ikke gjøre godt, og heller ikke vil han gjøre ondt. Han er for barmhjertig til å besøke sitt folk med dom. Slik er «Fred og trygghet» ropet fra menn som aldri mer vil løfte sin røst som en basun for å vise Guds folk deres overtredelser og Jakobs hus deres synder. Disse stumme hundene, som ikke ville gjø, er de som kjenner den rettferdige hevnen fra en krenket Gud. Menn, unge kvinner og små barn går alle til grunne sammen.» Testimonies, bind 5, 210, 211.

Vers én og to i Daniel elleve begynner ved endens tid i 1989, slik også vers ti gjør. Vers to fører historien frem til Donald Trumps første presidentperiode, og etterlater deretter en skjult historie fra denne sjette rikeste presidenten og frem til det sjuende riket (De forente nasjoner), representert ved Aleksander den store. Mellom Xerxes, den rike kongen i vers to, og Aleksander den store var det åtte persiske konger. Den skjulte historien fra vers to til vers tre representerer således åtte konger. Fra avslutningen av Trumps første presidentperiode og frem til det sjuende riket i Bibelens profeti er det derfor i alt ti konger som utspenner den skjulte historien fra vers to til tre i Daniel kapittel

elleve.

Tallet ti er et symbol på en prøve, og prøven som finner sted i nettopp denne historien, er dannelsen av dyrets bilde. Den sjette rikeste presidenten vekker globalistene til virksomhet, begynnende med sin første valgkamp i 2015, og ved å gjøre det markerer han begynnelsen på en kamp mellom de to vitnene i Åpenbaringen kapittel elleve og ateismens dragedyr, som ikke opphører før søndagsloven i vers seksten og førtien. Innenfor denne krigføringen var Donald Trump den første presidenten til å vekke opp dragen, og han er også den siste. Trump er den siste presidenten for jorddyret, og Trump skal bli den første lederen for det sjuende riket. Ved å gjøre dette representerer Trump den første og den siste av ti konger, og ti representerer en prøve.

1776, 1789 og 1798 representerer tre historier som fastslår at den åttende presidenten er av de sju. 1776 representerer offentliggjørelsen av Uavhengighetserklæringen og historien om den første og den andre kontinentale kongress. 1789 representerer en historisk periode da Konføderasjonsartiklene ble utarbeidet. Perioden begynte i 1781 og ble avsluttet med offentliggjørelsen av Konstitusjonen i 1789. 1798 representerer offentliggjørelsen av Alien and Sedition Acts og begynnelsen på dyret fra jorden som det sjette riket i Bibelens profeti.

De kontinentale kongressene er inndelt i to profetiske perioder: den første kongressen og den siste kongressen. Den første kontinentale kongressen hadde to presidenter, og Peyton Randolph var den første presidenten. Den andre kontinentale kongressen hadde seks presidenter. Peyton Randolph var den første presidenten både for den første og også for den andre kontinentale kongressen. Det var i alt åtte presidenter i løpet av historien til den første og den andre kontinentale kongressen. Peyton Randolph var den første presidenten både for den første og den andre kontinentale kongressen, en profetisk periode hvor det var åtte presidenter, men den første presidenten i hver av de to periodene var den samme personen. Derfor var det, selv om det var åtte presidentperioder, i virkeligheten bare sju presidenter. Den første presidenten var to ganger den første presidenten for sju personer som var presidenter, og Randolph representerer derfor den åttende, som var av de sju, og på grunnlag av to vitner er han et forbilde på den første faktiske presidenten, som var George Washington.

Washington representeres ved Randolph, og derfor formidler Randolph, som et symbol på Washington, både de profetiske kjennetegnene ved Randolph, den første presidenten, og at Randolph var den åttende, som var av de sju. Slik var George Washington, som den første presidenten og den første øverstkommanderende, også profetisk den åttende, og var av de sju, og Trump, som den siste presidenten, vil også være den åttende, det vil si av de sju.

Den andre presidenten for den andre kontinentalkongressen var John Hancock. Den andre kontinentalkongressen opphørte i 1781. Fra 1781 til 1789 identifiserer man historien til Konføderasjonsartiklene. Perioden symboliseres ved årstallet 1789, med kunngjøringen av Konstitusjonen. I denne perioden var det også åtte presidenter. Konføderasjonsartiklene utgjorde den første konstitusjonen, men svakheten ved Konføderasjonsartiklene førte til at de ble erstattet, og til at tretten kolonier ratifiserte Konstitusjonen i 1789.

I den perioden bestod de åtte presidentene av sju presidenter som ikke var presidenter i historien til den perioden som de to foregående kontinentalkongressene representerte, og én som var president i den første profetiske perioden. John Hancock tjenestegjorde både i den andre kontinentalkongressen og også i perioden representert ved konføderasjonsartiklene. På det profetiske plan var det bare sju menn som var president under de to kontinentalkongressene; således var John Hancock profetisk sett én av de åtte i perioden med konføderasjonsartiklene, men han var også én av de sju mennene fra den foregående perioden. Han var derfor den åttende, som var av de sju.

Den andre profetiske perioden, representert ved 1781 til 1789, hadde, likesom den første perioden, en president (Hancock) som var den åttende og av de sju, slik Randolph var det i den første profetiske perioden representert ved 1776.

I begge periodene med åtte presidenter er gåten om at den åttende er av de syv, fremstilt. Disse to periodene vitner om at den første genuine presidenten (Washington) også hadde den profetiske gåten knyttet til sin symbolikk, ved sin typologi representert ved Randolph. Disse tre vitnene henvender seg til Trump. Trump, slik han er fremstilt i vers ett og to i kapittel elleve, illustreres kun gjennom sin første periode, som endte da det andre valget ble stjålet av dyret fra avgrunnen.

Historien som oppfylte disse versene, innbefatter en skjult historie mellom det punktet med den rikeste kongen (Xerxes) og innføringen av Aleksander den store, som representerer søndagsloven, når de ti kongene for en kort stund blir det sjuende riket. Mellom den rike kongen og de ti kongene som blir enige om å gi sitt sjuende rike til pavedømmet, var det åtte konger. Disse åtte kongene, som utgjør den skjulte historien fra vers to til vers tre, finner to vitner i historien om åtte presidenter i 1776, 1789 og 1798.

Denne historien bærer symbolikken av tjue to år, noe som identifiserer den som en historie om beseglingen av de hundre og førtifire tusen når guddommelighet forenes med menneskelighet. Den bærer også vitnesbyrdet om «Sannhet», for begynnelsen markerer uavhengighet og avslutningen markerer fjerningen av uavhengighet, mens tretten år etter 1776 ratifiserte tretten kolonier Grunnloven. Den identifiserer også to perioder med åtte konger (presidenter) som begge inneholder gåten om at den åttende er av de sju.

Trump som den sjette presidenten i 2016, og som den siste lederen for det sjette riket, representerer også den første og den siste av ti påfølgende konger. Tallet ti identifiserer prøvelsesprosessen i denne historien, og den prøven som går forut for og avsluttes ved søndagsloven, er dannelsen av dyrets bilde. Bildet i Nebukadnesars drøm om udyret representerer åtte riker, og gir derved det vitnesbyrd at prøven om dyrets bilde er representert ved tallet «åtte».

I prøvelseshistorien til makkabeernes linje, som representerer linjen til hornet av frafallen protestantisme og linjen til hornet av frafallen republikanisme representert ved Antiochos III, kommer linjene og hornene sammen til ett horn, som er et bilde på pavedømmet. I den samme historien blir Guds bilde fullt ut og varig gjengitt i dem som er representert som de hundre og førtifire tusen.

Den skjulte historien i vers førti blir åpnet innenfor den skjulte historien fra vers to til vers tre, og historien i vers ti til femten. Når Trump blir den åttende presidenten, som er av de sju, ved sin innsettelse den 20. januar 2025, markerer de åtte kongene mellom Xerxes og Aleksander den store ankomsten av dannelsen av dyrets bilde, og Trump representerer den første og den siste av de ti påfølgende kongene.

Vi vil fortsette denne studien i den neste artikkelen.

Og jeg så i hans høyre hånd, han som satt på tronen, en bokrull som var skrevet både innvendig og utvendig, forseglet med sju segl. Og jeg så en sterk engel som ropte med høy røst: Hvem er verdig til å åpne bokrullen og bryte seglene på den? Og ingen i himmelen eller på jorden eller under jorden var i stand til å åpne bokrullen, heller ikke til å se i den. Og jeg gråt mye, fordi ingen ble funnet verdig til å åpne og lese bokrullen, heller ikke til å se i den. Og en av de eldste sa til meg: Gråt ikke! Se, Løven av Judas stamme, Davids rotskudd, har seiret, så han kan åpne bokrullen og bryte dens sju segl. Og jeg så, og se, midt mellom tronen og de fire livsvesener og midt blant de eldste stod et Lam, som om det var slaktet, med sju horn og sju øyne, som er Guds sju ånder, utsendt til hele jorden. Og det kom og tok bokrullen av hans høyre hånd, han som satt på tronen. Og da det hadde tatt bokrullen, falt de fire livsvesener og de tjuefire eldste ned for Lammet, hver av dem med harper og gullskåler fulle av røkelse, som er de helliges bønner. Og de sang en ny sang og sa: Du er verdig til å ta bokrullen og åpne seglene på den, for du ble slaktet og har kjøpt oss til Gud med ditt blod av hver stamme og tunge og folk og nasjon; og du har gjort oss til konger og prester for vår Gud, og vi skal herske på jorden. Åpenbaringen 5:1–10.